

צריך להשתיק את המוזות

מופע ספרותי מוזיקלי מקורי לקריין, פסנתר, כינור, צ'לו וסמפלר
אלקטרוני מבית היוצר של שלישיית עתר

מוזיקה מקורית: אריה שפירא
טקסט: יואל הופמן מתוך הספר "מצבי רוח" (כתר ספרים 2010)
מוקדש לשלישיית עתר, ספטמבר 2013

[הדגמת וידאו כאן <](#)

שלישיית עתר

ערן צור

פרוזה ואלקטרוניקה. ספרות ישראלית עכשווית ומוזיקה עכשווית על במה אחת
ביצוע חי ומהפנט. מבט ישיר חד ומסנוור אל המציאות הישראלית ביצירה
המבוססת על הפרוזה של אחד מהסופרים הישראלים המעניינים והמדוברים של
זמננו. היצירה הוזמנה על ידי שלישיית עתר מן המלחין זוכה פרס ישראל
(1994) ופרס אקום למפעל חיים (2013) אריה שפירא ותבוצע בבכורה עולמית
בחודש דצמבר 2013.

מצבי רוח הוא ספרו האחרון של הופמן. זהו ספר הבנוי פסיפס ארוך של פרקים
או סיפורים קצרצרים. הרצף מעניק את התחושה כי קו דמיוני ולא דווקא
עלילתי מחבר את הסיפורים לכדי יריעה סיפורית אחת שלמה ובו בזמן רבים מהם
עומדים בזכות עצמם כמיניאטורות ספרותיות מתומצתות בהן המילים נבררו
בקפידה כמו בשיר.

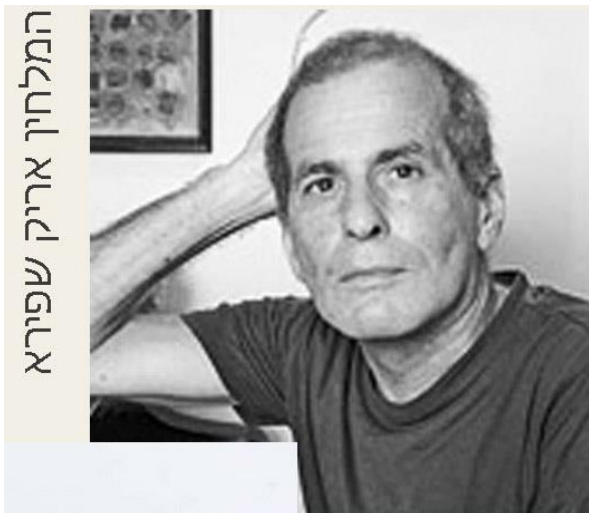
נראה כי "מצבי רוח" יותר מספריו האחרים של הופמן נוגע ומתקשר עם הסביבה
המיידיית שלנו – ההווה הישראלית. כפי שניסח זאת שי גרינברג בעיתון "עכבר
העיר": "הופמן שלח מעל לדפי "מצבי רוח" גלויות אכזריות, משוננות קצוות,
לקשת של יעדים: אנשי העולם האקדמי, חוקרי הספרות והפסיכולוגים בכללם;
ובמקרים אחרים לנמענים ספציפיים יותר כמו פרויד, מרקס ודרווין.

"האנרכיסט הגדול של הספרות העברית" מכנה את יואל הופמן מבקרת הספרות
אריאנה מלמד בכוונה לכך שהופמן בספרו זה כמו באחרים, מסרב להיכנע
למוסכמות כלשהן – לשוניות עלילתיות או ספרותיות המקובלות בספרות העברית.

במצבי רוח פונה הופמן יותר מכל אל הסופרים ואל הקוראים ומעלה שאלות על עצם המעשה הספרותי. "אנחנו שואלים את עצמנו מה הטעם בספר הזה או בספרים בכלל" שואל הופמן במהלך הספר בעודו מדבר בלשון רבים "מפאת הצניעות".

מופע זה, מוגש על ידי שלישיית עתר בהמשך לפרויקטים הוותיקים שלה, המגישים לקהל ביצועי מוזיקה אומנותית בתכניות מקוריות: "כשאר דולק בזלונג" "הקברט היהודי" "סיפור פשוט" ועוד ומבסס את מעמדו של השלישייה כאחד ההרכבים המוזיקליים הבולטים בנוף התרבות הישראלי לאורך שנים רבות של עשייה. למידע נוסף, הזמנות ומועדי מופעים www.atartrio.com

מבצעים: ערן צור - קריאה וסמפלה ממוחשב. עפר שלי - פסנתר וניהול מוזיקלי. טניה בלצר - כינור, מרינה כץ צ'לו

"אנחנו יכולים לגלות לקוראים של הספר הזה סוד כמוס אבל אסור שיגלו אותו לקוראיהם של ספרים אחרים. הרגלים רודפות זו אחרי זו. הידיים חותכות באוויר. הפה נפתח ונסגר. האיברים הפנימיים תופחים ומתכווצים על פי טבעם. מה שבחוץ עומד או הולך. תפילות נשמעות בכל מקום בין אם האדם הוגה אותן בין אם לאו. צפרדעים נזקקות רק לעצמן. קני הסוף יודעים את הכוון הנכון. ומכיוון שכל הדברים האלה נאמרים כאן, פליאה היא שמחירו של הספר נמוך כל כך"

(מצבי רוח, 2010)